

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D, ve věci

žalobce: P. L.,
bytem X,
proti
žalovanému: Městský úřad Říčany,
se sídlem Masarykovo náměstí 40, Říčany,

o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá určení, že zásah žalovaného v podobě vydání územního souhlasu ze dne 22. 1. 2018, č. j. 4217/2018-MURI/OSÚ/00022, sp. zn. 3346/2018/Po, (dále jen „územní souhlas“), který je územním souhlasem s umístěním stavby „Ř., P. – kNN – parc. č. X – IV – 12 – 6021067“ na pozemcích p. č. X, p. č. X, p. č. X a p. č. X v katastrálním území Ř.-R. (stejně jako všechny nemovité věci dále uváděné v tomto rozsudku), vydaný v návaznosti na oznámení společnosti ČEZ Distribuce, a. s., byl nezákonný. Dále se žalobce domáhá toho, aby soud přikázal žalovanému územní souhlas zrušit.
2. V úvodu žaloby žalobce stručně shrnuje skutkový stav a uvádí, že stavba umístěná územním souhlasem je stavbou elektrických přípojek pro stavbu „Obytný soubor 5 dvojdomů, plynovodní přípojky, vodovodní přípojky, komunikace, terénní úpravy“ na pozemcích p. č. X, p. č. X, p. č. X a p. č. X. Žalobce je vlastníkem pozemku p. č. st. X, jehož součástí je rodinný dům č. p. X a který sousedí s pozemkem p. č. X, na němž byla

územním souhlasem umístěna stavba. Tato stavba je od pozemku žalobce vzdálena přibližně 40 metrů vzdušnou čarou. Pozemek p. č. X je přitom jedinou přístupovou cestou k žalobcovu pozemku. Krom toho, že bude tento pozemek při stavbě elektrických přípojek zcela překopán, je to také jediná přístupová cesta, po níž může stavebník dopravit na staveniště těžkou techniku a potřebný materiál. Poté, co stavba (ve skutečnosti sestávající z deseti čtyřpatrových domů) vznikne, bude zásadně ovlivněna doprava na pozemku p. č. X včetně dopravy v klidu. Žalobce je tedy nesporně územním souhlasem dotčen, neboť je mezujícím sousedem. Je proto aktivně legitimován k podání žaloby.

3. Žalobce namítá, že územní souhlas neměl být vůbec vydán, protože nebyla splněna podmínka stanovená v § 96 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Záměrem jsou totiž dotčeny i jiné osoby než osoby uvedené v § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona. Dotčení jsou totiž i vlastníci a obyvatelé rodinných domů v ulicích B., K., L., L., S. a P. (včetně žalobce). Ti sice nespadají pod § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona, jelikož jejich nemovité věci jsou od záměru, který je umístován v severní části pozemku p. č. X, vzdáleny více než 2 metry, často však pozemek p. č. X představuje jediný přístup k jejich rodinným domům, a budou tedy dotčeni uzavírkami způsobenými stavbou, které zhorší provoz tím spíše, že jsou tyto ulice jednosměrné a na uzavření pouze jednoho jízdního pruhu v nich není dost místa.
4. Dále žalobce namítá, že územní souhlas neměl být vydán také proto, že k žádosti o vydání územního souhlasu měl stavebník připojit souhlasy všech osob, které jsou ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona záměrem přímo dotčeny. Konkrétně žalovaný v řízení nezohlednil, že podle § 46 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů, se ve vzdálenosti 1 metru na obě strany od kabelu zřizuje ochranné pásmo, které omezuje výkon vlastnického práva ve smyslu § 46 odst. 8 téhož zákona. Nezohledněním ochranného pásma byli opomenuti vlastníci pozemků p. č. X, p. č. X a p. č. X. Žalovaný tedy neměl vydat územní souhlas, nýbrž měl postupovat podle § 96 odst. 5 stavebního zákona a zahájit územní řízení.
5. Žalobce dále namítá, že vydáním územního souhlasu byl porušen také § 96 odst. 4 stavebního zákona, protože záměr není v souladu s územně plánovací dokumentací a s cíli územního plánování. V žádosti o územní souhlas je uvedeno, že záměrem je výstavba nových elektrických přípojek pro *bytové domy* na pozemku p. č. X. Podle územního plánu Ř. se však na tomto pozemku mohou nacházet pouze *rodinné domy* a vydané územní rozhodnutí zní na *dvojdomy*.
6. Konečně žalobce namítá a obsáhle zdůvodňuje, že stavební povolení na stavbu obytného souboru rodinných dvojdomů vydané žalovaným dne 27. 6. 2012 pod č. j. 27596/2012-MURI/OSÚ/00022, s níž funkčně souvisí stavba elektrických přípojek umístěná předmětným územním souhlasem, pozbylo platnosti v důsledku marného uplynutí dvouleté lhůty pro zahájení stavebních prací (§ 115 odst. 4 stavebního zákona). Stavba souboru dvojdomů tedy nemá potřebná povolení a předmětné územní rozhodnutí představuje nepřipustný krok k její budoucí legalizaci.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě stručně uvádí, že žaloba je podle § 85 s. ř. s. nepřipustná, neboť žalobce před podáním žaloby nevyčerpal všechny prostředky ochrany, které mu právní řád skýtá. V době podání žaloby byl podán podnět žalobce k zahájení přezkumného řízení, o němž krajský úřad dosud nerozhodl. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

8. Žalobce v replice podotkl, že podnět není řádným opravným prostředkem, který by bylo před podáním žaloby třeba vyčerpat, jak to plyne např. z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160. I § 48 odst. 3 písm. a) s. ř. s. předvídá souběh přezkumného řízení a řízení o žalobě.
9. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 17. 1. 2018 podala společnost ČEZ Distribuce, a. s., žádost o územní souhlas pro výstavbu nových elektrických přípojek na pozemcích p. č. X, p. č. X, p. č. X a p. č. X pro bytové domy na pozemku p. č. X. K tomu přiložil projektovou dokumentaci vypracovanou společností E. C. Dokumentace obsahuje mimo jiné souhlasy vlastníků pozemků, na nichž se stavba umísťuje, a souhlasy vlastníků sousedních pozemků ve vzdálenosti do 2 metrů od stavby (p. č. X, p. č. X, p. č. X, p. č. X, p. č. X a p. č. X); tyto souhlasy jsou vyznačeny přímo na situačním výkresu. Dále jsou součástí projektové dokumentace vyjádření dotčených orgánů, včetně vyjádření Policie České republiky ze dne 20. 11. 2017, č. j. KRPS-350576-2/ČR-2017-011406, ke stanovení přechodné úpravy provozu na pozemní komunikaci. Tam se stanoví, že značení, které bude v rozporu s přechodnou úpravou, musí být zakryto, přechodné značení se musí sestávat ze značek svými rozměry a barevností odpovídající vyhlášce č. 294/2015 Sb. a musí být řádně osazeno; po skončení akce musí být povrch komunikace a dopravní značení ihned uvedeny do původního stavu. Dne 22. 1. 2018 vydal žalovaný sporný územní souhlas, kterým stavbu „Ř., P. – kNN – parc. č. X – IV – 12 – 6021067“ na pozemcích p. č. X, p. č. X, p. č. X a p. č. X umístil a stanovil pro to podmínky, které převzal z vyjádření dotčených orgánů. V odůvodnění stručně uvedl, že záměr splňuje všechny podmínky stanovené § 96 odst. 1 a 2 a § 90 stavebního zákona.
10. Soud se nejprve zabýval otázkou žalobcovy aktivní procesní legitimace. Podle § 82 s. ř. s. se každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu, nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Aktivní procesní legitimace žalobce se podle judikatury zakládá již samotným dostatečně určitým tvrzením, přičemž jeho důvodnost je již otázkou důvodnosti žaloby, tedy jejího meritorního posouzení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2007, čj. 9 Aps 1/2007-68). Žalobce tvrdí, že vydáním územního souhlasu s umístěním stavby elektrických přípojek je dotčen, neboť ve věci mělo být vedeno územní řízení, jehož by byl účastníkem. Soud tedy žalobu věcně projednal. Takové tvrzení považuje soud z pohledu aktivní procesní legitimace za dostatečné.
11. K námitce žalovaného se soud dále zabýval otázkou, zda žaloba není nepřijatelná z důvodu nevyčkání na výsledek podnětu k přezkumnému řízení, který žalobce podal. Jinými právními prostředky nápravy ve smyslu § 85 s. ř. s. mohou být pouze takové prostředky, které žalobci garantují, že o jeho návrhu bude věcně rozhodnuto a že se proti takovému rozhodnutí bude moci bránit žalobou ve správním soudnictví, případně že při nekonání správního orgánu bude oprávněn podat u správního soudu žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Tyto parametry však podnět k zahájení přezkumného řízení nesplňuje, neboť na základě podnětu nemusí nadřízený orgán přezkumné řízení vůbec zahájit a rozhodnutí, zda tak učiní či nikoli, je plně v jeho dispozici. Podatel se zahájení přezkumného řízení nemůže nijak domoci. Nevyčerpání podnětu k přezkumnému řízení, resp. zde nevyčkání na jeho výsledek, tedy nemůže být překážkou pro věcné projednání žaloby napadající zásah spočívající ve vydání územního souhlasu.

12. Soud dále ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a byly naplněny všechny formální náležitosti na ni kladené, jakož i další podmínky jejího věcného projednání.
13. Úvodem soud předesílá, že bez ohledu na posouzení žalobních námitek není v jeho pravomoci nařídít žalovanému zrušení územního souhlasu, neboť k tomu soud nemá potřebnou pravomoc. V usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2012, č. j. 2 As 86/2010-76, bylo vysvětleno, že souhlasy vydávané podle stavebního zákona (včetně územního souhlasu) jsou tzv. jinými úkony, na které se podle § 177 odst. 2 správního řádu obdobně aplikuje úprava obsažená v části čtvrté správního řádu. Tyto souhlasy nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 s. ř. s.; soudní ochrana práv třetích osob je zaručena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle § 82 s. ř. s. Podle § 87 s. ř. s. může soud – shledá-li, že je žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu důvodná – pouze určit, že byl zásah nezákonný, a pokud zásah nebo jeho následky trvají, přikázat žalovanému, aby v porušování žalobcových práv nepokračoval nebo obnovil stav před zásahem. Podle § 122 odst. 3 věty třetí a čtvrté stavebního zákona lze souhlas přezkoumat v přezkumném řízení, které lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků. Soud by tedy za stávající právní úpravy mohl nanejvýše žalovanému uložit, aby bezodkladně spis předložil nadřízenému správnímu orgánu s podnětem k provedení přezkumného řízení. V této souvislosti je třeba upozornit na ustanovení § 54 odst. 6 s. ř. s., podle něž je výrok rozsudku závazný pro orgány veřejné moci (tj. nejen pro samotného žalovaného). Výrok rozsudku deklarující nezákonnost napadeného územního souhlasu by tedy byl závazný i pro nadřízený správní orgán, který vázán takovým závěrem, nemohl by mít dalších pochyb o naplnění podmínek stanovených v ustanovení § 95 odst. 1 správního řádu a byl by povinen přezkumné řízení zahájit a v něm posoudit, zda jsou naplněny podmínky pro změnu či zrušení napadeného územního souhlasu.
14. Rovněž je třeba předem vyjasnit otázku, podle jakého skutkového a právního stavu bude soud věc posuzovat. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. v řízení o ochraně před nezákonným zásahem rozhoduje soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Územní souhlas je jednorázovým zásahem s trvajícím účinkem [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2013, č. j. 4 Aps 1/2013-25, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval, že zásahem správního orgánu je nutno rozumět samotné vydání územního souhlasu, tj. jednorázový úkon správního orgánu účinků nabývá doručením žadateli a jeho účinky (důsledky) trvají po dobu stanovenou v § 96 odst. 9 stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2018, respektive v případě realizace záměru povoleného územním souhlasem podobu trvání tohoto záměru].
15. S ohledem na popsanou povahu územního souhlasu musí být § 87 odst. 1 druhá věta s. ř. s. vykládán širěji, tedy v tom smyslu, že ze skutkového a právního stavu, který tu byl ke dni vydání zásahu, vychází soud nejen tehdy, pokud rozhoduje o určení toho, zda zásah byl nezákonný (jde o ukončené zásahy), ale také tehdy, pokud v případě jednorázového zásahu (byť s trvajícím důsledky) posuzuje jeho zákonnost, tedy v dané věci naplnění podmínek zákona při vydání územního souhlasu.
16. Žalobce namítá, že územní souhlas neměl být vydán, neboť pro to nebyly naplněny zákonné podmínky. Žalovaný měl totiž podle § 96 odst. 5 věty druhé stavebního zákona

dospět k závěru, že jsou územním souhlasem dotčeny i jiné osoby, než ty uvedené v § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona. Stavbou umístěnou napadeným územním souhlasem budou dotčeni všichni vlastníci a obyvatelé rodinných domů v ulicích B., K., L., L., S. a P. (včetně žalobce). Stavba se totiž umísťuje na pozemku p. č. X, který je jedinou přístupovou cestou k rodinným domům v uvedených jednosměrných ulicích; proto se jich zásadně dotknou i stavební práce na části pozemku p. č. X. I po dokončení stavby lze v těchto ulicích očekávat nárůst dopravy a zhoršení podmínek pro parkování.

17. Soud v první řadě připomíná, že sporný územní souhlas se vztahuje k elektrickým přípojkám k domům, jež mají vzniknout na pozemku p. č. X. Z výkresu *C.1.1 Situace stavby – umístění a rozsah* soud shledal, že stavba se umísťuje z velké části na pozemku p. č. X; na pozemku p. č. X se pouze v jeho severní části umísťují pod povrch 2 kabely, které je třeba připojit ke stávajícím pojistným skříním nacházejícím se na pozemku p. č. X. Z toho jen v jednom případě je třeba rozkopat komunikaci napříč (v ulici P., mezi pozemky p. č. X a p. č. X); v případě druhého kabelu zasahujícího do komunikace na pozemku p. č. X (rovněž v ulici P., souběžně s pozemkem p. č. X), bude výkop prováděn pouze na straně komunikace. V obou případech patrně v důsledku prací dojde k částečnému omezení dopravy. To plyne i z vyjádření Policie České republiky ze dne 20. 11. 2017, č. j. KRPS-350576-2/ČR-2017-011406, které počítá s přechodnou úpravou provozu spočívající v dočasném uzavření části komunikace (jednoho jízdního pruhu) a označení pracovního místa podle přiloženého schématu B/2 (pozn. soudu: v územním souhlasu sice žalovaný při stanovení podmínek odkazuje na jiné vyjádření Policie České republiky, jde však o zjevnou chybu v psaní, neboť datum a číslo jednací odkazovaného vyjádření nekoresponduje s vyjádřením, jež je součástí správního spisu, avšak co do obsahu stanovených podmínek mu zcela odpovídá). I pokud by práce na těchto dvou výkopech probíhaly současně, bude vždy zachován provoz alespoň v jednom směru. Soud má za to, že dopravní omezení v oblasti mezi ulicemi P. a M. nebude tak zásadní, aby zasáhlo do práv vlastníků (resp. obyvatel) všech tamních rodinných domů. Uvedená omezení dopravu v oblasti nijak zásadně neomezují, pouze po účastnících silničního provozu požadují větší ostražitost a schopnost adaptovat se na dočasné dopravní značení. Rozhodně však neznemožňují příjezd vozidel integrovaného záchranného systému, jak naznačuje žalobce. Soud uzavírá, že žalovaný nepochybil, pokud nepokládal všechny vlastníky (resp. obyvatele) domů v ulicích B., K., L., L., S. a P. za osoby, jejichž práva jsou záměrem dotčena, a nerozhodl o provedení územního řízení. Námitka je nedůvodná.
18. Žalobce dále uvedl, že v oblasti dojde ke zvýšení provozu a zhoršení možností pro parkování aut. Tato argumentace však neobstojí, neboť ani jeden z uvedených jevů nemůže z povahy věci nastat v souvislosti se stavbou elektrických přípojek umístěných sporným územním souhlasem. Žalobce směřuje důsledky stavby dvojdomů na pozemku p. č. X (mezi něž jistě může patřit i zvýšení dopravy včetně zhoršení podmínek pro dopravu v klidu) se stavbou elektrických přípojek. V řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu, jenž měl být způsoben vydáním územního souhlasu s umístěním stavby elektrických přípojek, však soud nemůže zkoumat zákonnost umístění jiné – byť funkčně související – stavby, která již byla umístěna a povolena samostatnými rozhodnutími. Soud se v tomto řízení nemůže zabývat ani otázkou, zda stavební povolení na tyto jiné stavby nepozbylo platnosti. Tato námitka je nedůvodná.
19. Dále žalobce namítá, že územní souhlas neměl být vydán také proto, že součástí správního spisu nejsou souhlasy vlastníků p. č. X, p. č. X a p. č. X. Soud však ze správního spisu

zjistil, že souhlasy vlastníků těchto pozemků součástí správního spisu jsou, a to v části E projektové dokumentace (byť P. D. se výslovně vyjadřuje pouze k pozemku p. č. X a nikoli také k p. č. X). I kdyby tomu tak však nebylo, k podání této námitky žalobce není aktivně věcně legitimován, neboť ani v případě, kdy by žalovaný souhlasy vlastníků neobstaral, nemohlo by to nijak zasáhnout do práv žalobce, který – jak soud ověřil z katastru nemovitostí – není vlastníkem žádného z těchto pozemků. Správní soudnictví je totiž založeno na ochraně veřejných subjektivních práv. Tím, že by žalovaný nedodržel zákonem stanovený procesní postup, by mohlo být zasaženo do práv vlastníků sousedících pozemků, jejichž souhlas si stavebník neobstaral. Dotčení žádného z žalobcových práv však nelze dovodit. Žalobce není aktivně legitimován domáhat se ochrany práv jiných osob, není v postavení „dohlázeatele“ nad správností a zákonností činnosti žalovaného. Nikoli každá vada řízení tedy může představovat zásah do jeho práv. Tato námitka je nedůvodná.

20. Důvodná není ani námitka, že zatímco v oznámení k územnímu souhlasu je uvedeno, že záměrem je výstavba nových elektrických přípojek pro *bytové domy*, mají se podle územního rozhodnutí na pozemku p. č. X nacházet *rodinné dvojdomy*, přičemž podle územního plánu na tomto pozemku mohou být umístěny pouze *rodinné domy*. Na tomto místě musí soud opět připomenout, že územním souhlasem byly umístěny *elektrické přípojky*, a není tedy podstatné, jaký pojem stavebník v oznámení k územnímu souhlasu (resp. žalovaný v územním souhlasu) užil pro označení stavby, k jejímuž připojení k elektrické síti tyto přípojky slouží, jestliže to nezpůsobuje nesrozumitelnost rozhodnutí. To by byl přepjatý formalismus, který je judikaturou správních soudů a Ústavního soudu dlouhodobě kritizován. Netřeba dodávat, že nekonzistentně užívané pojmy v řízení o vydání územního souhlasu s umístěním *elektrické přípojky* nemohou nijak ovlivnit skutečnou povahu stavby obytného souboru pěti dvojdomů, která byla umístěna a povolena jiným rozhodnutím vydaným v jiném řízení. Územní souhlas tak nemůže být z uvedených důvodů v rozporu s územním plánem.
21. Jde-li o poslední námitku, že územní souhlas je krokem k legalizaci stavby souboru rodinných dvojdomů, jejíž stavební povolení ze dne 27. 6. 2012 pozbylo platnosti, nemůže se k ní soud věcně vyjádřit. Jak již bylo opakovaně řečeno, předmětem řízení je přezkum zákonnosti územního souhlasu s umístěním elektrické přípojky, nikoli územního nebo stavebního rozhodnutí týkajících se umístění souboru dvojdomů. Jde o dvě odlišné (byť související) stavby a přezkoumání platnosti stavebního povolení nemůže mít vliv na posouzení zákonnosti územního souhlasu. Platnost předmětného stavebního povolení není ani podmínkou pro vydání rozhodnutí o umístění elektrické přípojky.
22. Protože soud neshledal, že by předmětný územní souhlas byl nezákonný, žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
23. Soud neprovedl důkaz listinami předloženými žalobcem. Většina z těchto listin je součástí správního spisu, který měl soud k dispozici a z jehož obsahu vycházel. Snímky z katastrální mapy, resp. z internetové stránky www.mapy.cz soud k důkazu neprovedl, neboť přesné umístění stavby vyplývá z projektové dokumentace. Výpisy z katastru nemovitostí soud k důkazu neprovedl, neboť to, komu svědčí vlastnické právo k pozemkům p. č. X, p. č. X a p. č. X, vyplývá z dalších příloh žádosti o územní souhlas; tyto skutečnosti ostatně nebyly mezi účastníky sporné. Soud neprovedl důkaz ani výňatkem z územního plánu Ř., neboť to pro posouzení věci (vypořádání žalobní námitky pod bodem 20 tohoto rozsudku) nebylo třeba. Dále soud neprovedl důkaz písemnostmi

a fotografiemi, jimiž žalobce dokládá své tvrzení, že stavba *Obytný soubor 5 dvojdomů, plynovodní přípojky, vodovodní přípojky, komunikace, terénní úpravy* nedisponuje příslušnými povoleními a že rozhodnutí o umístění stavby ze dne 19. 1. 2009 nebo stavební rozhodnutí ze dne 27. 6. 2012 pozbylo platnosti, protože předmětem tohoto soudního řízení byl přezkum zákonnosti územního souhlasu s umístěním elektrických přípojek, nikoli zákonnost a platnost rozhodnutí vydaných k jiné – byť související – stavbě. Provedení těchto důkazů by bylo nadbytečné.

24. O nákladech soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož ve věci neměl úspěch. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. prosince 2018

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu